

Samlenotat vedr. Revisionsrettens årsberetning for 2018

16. januar 2020
KGE/MARIK

Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2018

Revideret notat. KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Revisionsretten præsenterede den 8. oktober 2019 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Rådet vil behandle årsberetningen mhp. udarbejdelsen af en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, der forventes behandlet på ECOFIN i februar 2020.

Revisionsretten afgiver en blank erklæring om rigtigheden af Den Europæiske Unions regnskab for 2018. Det vil sige, at Revisionsretten i sin årsberetning for 2018 trods visse underliggende forbehold konkluderer, at EU-regnskabet samlet set giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling i 2018. Revisionsretten finder, at indtægterne i 2018 var lovlige, formelt rigtige og uden væsentlig fejlføremst. Der afgives derimod samlet set en erklæring med forbehold om udgifterne for regnskabsåret 2018.

Til grund for erklæringen med forbehold – for tredje år i træk siden man sidst afgav en afvisende erklæring vedr. 2015-budgettet – ligger, at Revisionsretten konkluderer, at fejlføremsten ikke er gennemgribende, og at betalingerne i 2018 var lovlige og formelt rigtige, undtagen på visse udgiftsområder. Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,6 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til 2017, hvor fejlraten blev skønnet til 2,4 pct. Det er dog et lavere niveau end den anslåede fejlføremst i 2015 (3,8 pct.) og 2016 (3,1 pct.). I ca. halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlføremsten under væsentlighedstærsklen på 2 pct. Der påpeges igen i år en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlføremst, idet der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfondsprojekter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det i overordnet positivt, at den samlede fejlrate fortsat estimeres til at ligge på en forholdsvis lavt niveau, om end regeringen gerne havde set de seneste års nedadgående tendens i fejlraten fortsat. Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten på en række væsentlige udgiftsområder vurderer, at fejlføremsten er væsentlig.

Det er en fortsat prioritet for regeringen, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende budgetimplementering. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes for at reducere fejlraten, ligesom det prioriteres højt at fokusere på regelforenkløing. Regeringen støtter op om et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at en øget performancevurdering står mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's budget.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 10. oktober 2019 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Rådet tog præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2018. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i februar 2020.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er to-delt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten betragter fejlniveauet¹ som acceptabelt, hvis det ligger under 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Revisionsretten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager. Som i 2017 har Revisionsretten valgt at anvende en attestationsstilgang på strukturfondsområdet. Det indebærer, at allerede indsamlet revisionsmateriale

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

gennemgås og kontroller – hvis nødvendigt - genudføres på ny. Det er fortsat Revisionsrettens mål at udvide denne tilgang til samtlige udgiftsområder, således at Kommissionens egen revision i højere grad kan lægges til grund og det fremtidige arbejde med revision af EU-budgettet derved kan strømlines.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Revisionsretten giver for 12. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskaberne rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Revisionsretten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter.

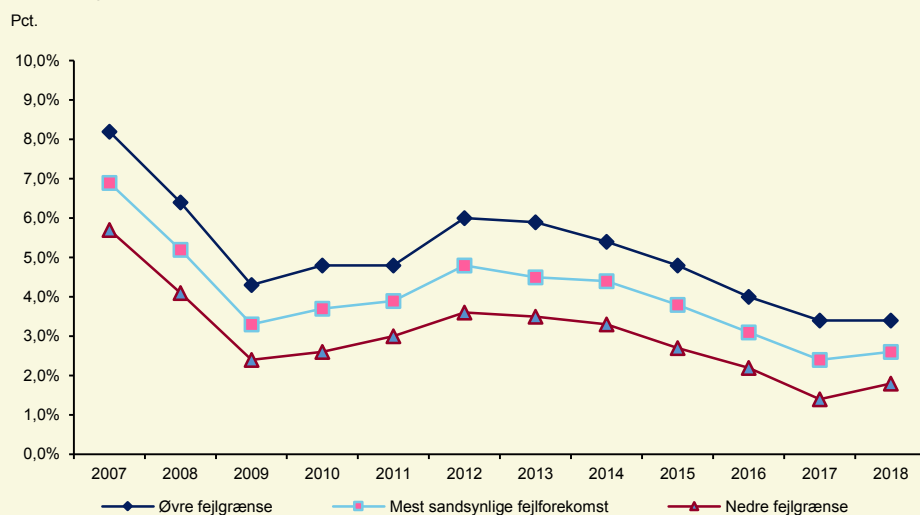
Samlet afgiver Revisionsretten – for tredje år i streg – erklæring *med forbehold* for betalingerne, hvorimod der frem til regnskabsåret 2015 har været afgivet en afkræftende erklæring. Til grund for erklæringen med forbehold ligger, at Revisionsretten finder, at fejlforekomsten ikke er gennemgribende, og at betalingerne i 2018 var lovlige og formelt rigtige, dog med undtagelse af visse udgiftsområder.

Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Revisionsretten følgende:

- At de underliggende transaktioner på administrationsområdet og udgiftsområde 2 – naturressourcer (direkte støtte) var uden væsentlig fejlforekomst, idet den estimerede fejlrate her er under 2 pct.
- At de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct., er væsentligt fejlbehæftede. Det drejer sig om udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed og udgiftsområde 2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri), samt udgiftsområde 1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse, om end fejlraten her skønnes lavere end 2016 og 2017.

Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,6 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til 2017, hvor fejlraten blev skønnet til 2,4 pct., men skønnes at ligge under den anslåede fejlforekomst i 2015 og 2016, der hhv. blev skønnet til 3,8 pct. og 3,1 pct., *jf. figur 1.*

Figur 1
Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlforekomst for EU-budgettet som helhed (2007-2018)

Anm.: I 2015 blev retsgrundlaget for den fælles landbrugspolitik ændret, og Revisionsrettens test af transaktioner omfatter derfor ikke længere krydsoverensstemmelse. I de foregående år indgik krydsoverensstemmelsesfejl i beregningerne. Krydsoverensstemmelsesfejl bidrog i 2014 med 0,6 procentpoint til den anslåede fejlforekomst på udgiftsområde 2 – Naturressourcer. I årene 2011-2014 bidrog de med 0,1-0,2 procentpoint til den samlede anslåede fejlforekomst.

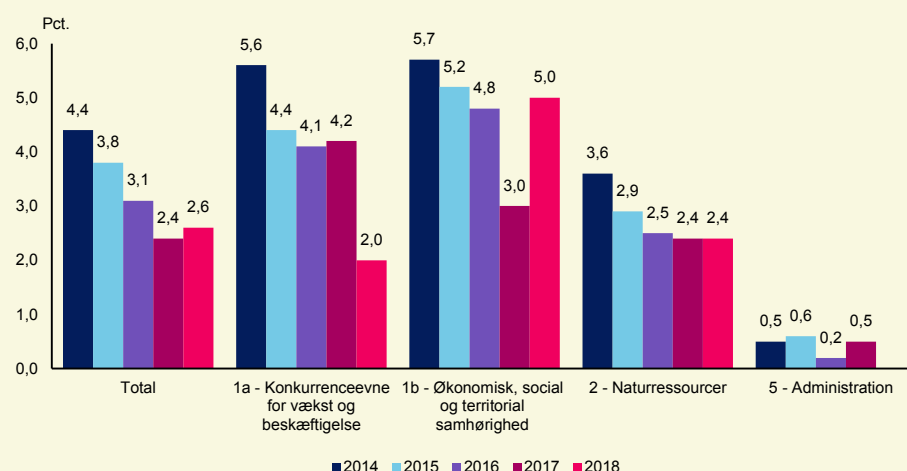
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig er derimod forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne.

Faldet i fejlraten over tid, samt stabiliseringen de seneste år afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkligning. Revisionsretten konstaterer således også, at Kommissionens og medlemslandenes korrigerende foranstaltninger har haft en positiv effekt på fejlraten.

Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed og udgiftsområde 2 – naturressourcer, jf. figur 2.

Figur 2
Den anslåede fejlforekomst på udgiftsområderne, 2014-20178 (pct.)

Anm.: Revisionsretten specificerer ikke fejlraten vedr. administration for 2018, om end det fremhæves, at den skønnes være under væsentlighedsgrænsen på 2 pct. Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – sikkerhed og medborgerskab, 4 – globalt Europa og heller ikke de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

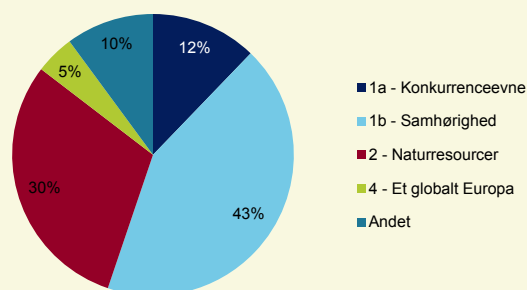
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Der har over de seneste år været en faldende tendens i fejlraten på tværs af udgiftsområderne, herunder særligt udgiftsområde 1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse – og udgiftsområde 2 – naturressourcer. For udgiftsområde 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed har den anslåede fejlforekomst væsentlig lavere end den skønnede fejlrate for 2018. Revisionsretten fremhæver, at der har været en betydelig stigning i betalingsanmodninger under udgiftskategorien i 2018 fra medlemslandene.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomst. Der sondres her mellem *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse, og *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt. Revisionsretten finder, at fejlforekomsten for godtgørelsesordninger (4,5 pct.) er signifikant højere end for rettighedsordninger (under 2 pct.). Til sammenligning var den anslåede fejlforekomst for godtgørelsesordninger 3,7 og 4,8 pct. i hhv. 2017 og 2016. Revisionsretten konstaterer ligeledes, at jo mere komplekse oplysninger, der kræves af støttemodtagere, desto større er risikoen for fejl.

Udgiftsområder, hvor ansvaret for forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene har særlig stor betydning for den samlede fejlrate. Det drejer sig om udgiftsområderne 1b – økonomisk, social og territorial samhørighed samt 2 – naturressourcer, som udgør EU's struktur- og landbrugspolitik. Disse udgifter udgør størstedelen af betalingerne i 2018-budgettet (ca. 70 pct.) og forklarer sammenlagt 73 pct. af den samlede fejlrate, *jf. figur 3*.

Figur 3
Udgiftsområdernes andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2018

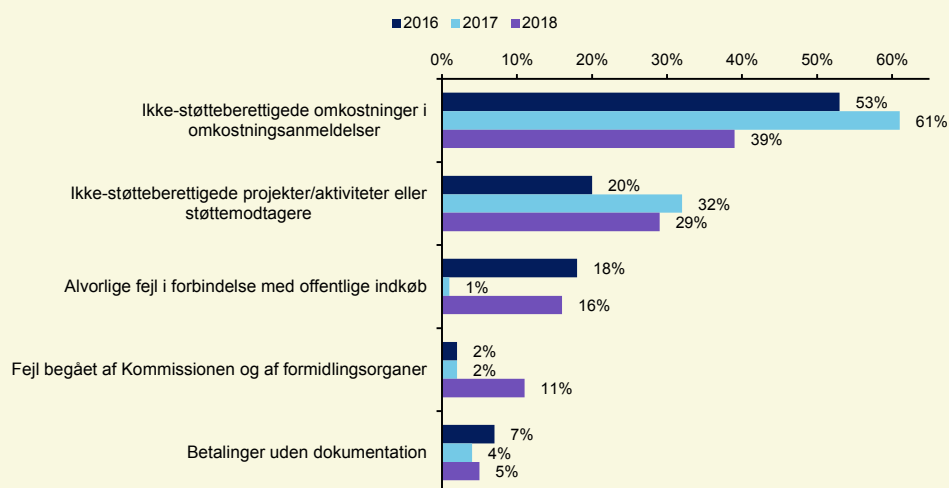
Anm.: Revisionsretten giver ikke en specifik vurdering af udgiftsområde 3 – sikkerhed og medborgerskab, udgiftsområde 5 - administration og for de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Udgiftsområde 1b - økonomisk, social og territorial samhørighed er EU-budgettets næststørste og har den højest anslåede fejlforekomst (5,0 pct.). Udgiftsområde 2 – naturressourcer er EU-budgettets største budgetkategori og leverer det næststørste bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger (30 pct.).

Figur 4 viser de mest hyppige fejltyper konstateret af Revisionsretten, samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Figur 4
Forskellige fejltypes andel i den samlede estimerede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger, 2016-2018

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2018 (2019/C 340/01).

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for godtgørelsesbetalinger kommer fortsat fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at

blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser), om end der er sket et fald fra 61 til 39 pct. Tre andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (29 pct.), fejl begået af Kommissionen eller formidlingsorganer (11 pct.) og fejl i forbindelse med offentlige indkøb (16 pct.) Revisionsretten bemærker, at der navnlig har der været en stigning i, hvor stor andel af den samlede anslåede fejlforekomst, som udgøres af de to sidstnævnte fejltyper.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Under dette udgiftsområde forvaltes størstedelen af midlerne direkte af Kommissionen, og størstedelen af udgifterne går til forskning og innovation og Erasmus+.

Revisionsretten fremhæver, at de fleste fejl vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger, personaleomkostninger der ikke er direkte tilknyttet til projektet og høje forsknings- og infrastrukturudgifter, som støttemodtageren har anmeldt ukorrekt. Den mest sandsynlige fejlforekomst anslås til at være 2,0 pct., hvilket er under den anslåede fejlrate i 2017 (4,2 pct.). Den betragtes dog stadig som væsentlig.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller opdage og korrigere fejlene, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,3 procentpoint lavere og således have været under væsentlighedstærsklen.

Revisionsretten anbefaler bl.a., at Kommissionen informerer støttemodtagere mere effektivt om de gældende finansieringsregler og udføre mere målrettede kontroller af SMV'ers omkostningsanmeldelser, samt forenkling af reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger og store forskningsinfrastruktursumkostninger yderligere.

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond. Forvaltningen af udgifterne er delt mellem Kommissionens og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver, at udgifterne omfattet af revisionen på dette område, var betydelig højere end i 2017, dvs. 23,6 mia. euro mod 8 mia. euro. Revisionsretten undersøgte en stikprøve af transaktioner, som medlemslandenes revisionsmyndigheder allerede havde undersøgt. Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten er 5,0 pct. (3,0 pct. i 2017). Ikke-støtteberettigede udgifter og projekter bidrog mest til den anslåede fejlforekomst, efterfulgt af overtrædelse af reglerne for det indre marked, såsom offentlige udbud og statsstøtte) og manglede dokumentation. Revisionsretten fremhæver, at komplekse nationale regler, der går videre end EU-lovgivning, ligeledes bidrager til fejlforekomsterne.

Revisionsretten anbefaler i hovedtræk, at man sikrer, at revisionsmyndigheden foretager regelmæssige kontroller pba. en repræsentativ stikprøve af udbetalinger,

samt at man udvikler og gennemfører passende kontrolforanstaltninger for at forhindre muligheden for væsentlige regelstridige udgifter ved afslutningen, såfremt regelmæssige kontroller ikke er tilstrækkelige.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljøforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik udgør 98 pct. af udgifterne under denne kategori, og dækker over direkte betalinger, markedsforanstaltninger på landbrugsområdet og landdistriktsstøtten.

Den samlede fejlforekomst anslås at være 2,4 pct., hvilket er samme niveau som for 2017.

Revisionsretten konstaterer, at der er stor forskel på fejlmønstre og fejltyper mellem den direkte støtte og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. landdistriktsfonden. Den direkte landbrugsstøtte udgør 72 pct. af udgifterne på området, og Revisionsretten konkluderer, at de direkte betalinger som helhed var uden væsentlig fejlforekomst.

Revisionsretten fremhæver, at komplekse regler for støtteberettigelse under landdistriktsstøtten, markedsforanstaltninger, fiskeri, m.v. øger risikoen for fejl. De væsentligste typer af fejl er ikke-støtteberettigede omkostninger, angivelse af unøjagtige oplysninger om areal og dyrestanden, manglende overholdelse af udbudsregler samt administrative fejl.

Revisionsretten konstaterer, at der i flere tilfælde forelå tilstrækkelige oplysninger til at forhindre eller korrigere fejl. Hvis de havde nationale myndigheder havde anvendt alle de til rådighed værende oplysninger korrekt, ville den anslåede fejlforekomst have været 0,6 procentpoint lavere og altså under væsentlighedstærsklen.

Revisionsretten fremhæver sidste års anbefalinger til Kommission, hvis måldato er slutningen af 2019. De vedrørte medlemslandenes foranstaltninger til adressering af årsager til fejl og kvaliteten af certificeringsorganernes arbejde. Hertil anbefales det, at Kommissionen adresserer svaghederne i denne periodes programmer for at sikre, at resultatindikatorerne måler aktionernes virkning korrekt, samt at der er en klar forbindelse til interventionerne og de politiske målsætninger.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Udgifter til lønninger, pensioner og tillæg udgør samlet set ca. 60 pct. af udgifterne. Udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og IT tegner sig for resten.

Den anslåede fejlforekomst ligger, som for 2016 og 2017, under væsentlighedstærsklen. Revisionsretten oplyser ikke den præcise fejlrate, men fremhæver, at man konstaterede et større antal svagheder i Kommissionens interne kontrol vedrørende forvaltningen af familietillæg til personale.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen forbedre sine systemer til forvaltning af vedtægtsmæssige familietillæg, samt at der bør foretages flere kontroller af de ansattes personlige situationer og styrke kontrol af de ansattes erklæringer om tillæg modtaget fra andre kilder.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsrettens årsberetning indeholder på linje med sidste en vurdering af EU-budgettets performance. Dvs. de resultater, der er opnået med EU-budgettet. Det bemærkes i den forbindelse, at Revisionsretten gennem de seneste år generelt har arbejdet for at øge sit fokus på performancevurdering i bl.a. årsberetningen.

Revisionsretten fokuserer i årsberetningen på EU-budgettets resultatindikatorer, de vigtigste resultater fra Revisionsrettens egne særberetningen udarbejdet i 2018 samt implementeringen af anbefalinger offentliggjort i særberetningerne fra 2015.

For så vidt angår budgettets resultatindikatorer finder Revisionsretten, at der overordnet er sket moderate fremskridt, men at der samtidig er betydelig variation i resultaterne. Revisionsretten fremhæver i den forbindelse, at den sene opstart på samhørighedsprogrammerne og landdistriktsprogrammerne har haft en begrænsende effekt. Hertil konkluderes det, at resultatindikatorerne ikke nødvendigvis giver et fyldestgørende billede af de fremskridt, der er sket. Revisionsretten fremhæver, at det bl.a. skyldes:

- at de valgte indikatorer ikke altid kan måles på resultatsiden,
- at indikatorerne hovedsagligt fokuserede på input og output frem for resultater og effekter,
- at der mangler data af tilstrækkelig kvalitet mhp. at bedre kunne vurdere resultater og
- endelig konstateres der valg af uambitiøse målsætninger for nogle programmer.

Revisionsretten anbefaler i den forbindelse Kommissionen, at resultatindikatorer udvælges, så der sikres en bedre balance mellem input, output, resultater og effekter, at der er en klar forbindelse mellem indikatorerne og de aktioner, der finansieres af programmerne under EU-budgettet, at der måles på effekt snarere end implementering, samt at indikatorerne dækker programmets målsætninger.

I Revisionsrettens særberetninger undersøges det bl.a. hvorvidt målene for udvalgte politikker og programmer er blevet opfyldt, om resultaterne er opnået effektivt, samt om EU's finansiering har tilført merværdi ift. hvad, der kunne være opnået gennem nationale foranstaltninger.

Revisionsretten har i 2018 udarbejdet 35 særberetninger, der tilsammen indeholdt 380 anbefalinger. Revisionsretten oplyser, at 78 pct. af anbefalingerne er blevet accepteret (mod 68 pct. i 2017). I alt er der blevet givet 163 anbefalinger vedr. kategorierne kontrol/opfølgning, vejledning, programudarbejdelse- og planlægning, evaluering, samt målretning af finansiering.

For så vidt angår opfølgningen af Revisionsrettens anbefalinger givet i 2015 oplyses det, at 76 pct. heraf enten er gennemført fuldt ud eller i de fleste henseender.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets dechargehenstilling indgår som en del af Europa-Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe beslutning om afgivelse af decharge på plenarforsamlingen i primo 2020.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Revisionsrettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Revisionsretten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingsituationen

Revisionsretten præsenterede årsberetningen for 2018 på Rådsmødet (ECOFIN) den 10. oktober 2019. Rådet har indtil videre blot taget årsberetningen til efterretning, idet den egentlige behandling først påbegyndes primo 2020. Der er således endnu ikke kendskab til landespecifikke holdninger til Revisionsrettens årsberetning for 2018. Hidtil har der er generelt været et ønske i Rådet om at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der generelt er enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Danmark sammen andre ligesindede lande forfægter generelt disse ønsker stærkere end andre lande, og derfor arbejder målrettet for, at dechargeanbefalingen på passende vis afspejler både fremskridt og mangler, herunder ift. medlemsstaternes ansvar. De lande, der har størst interesse i samhørighedsområdet – der forvaltes i samarbejde med medlemsstaterne – forventes omvendt at arbejde for at forholdsvis større fokus på de positive aspekter, særligt på dette udgiftsområde.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 12. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og anser dermed EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionerne lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under naturressourcer – direkte støtte og på administrationsområdet.

Regeringen finder det derimod ikke tilfredsstillende, at Revisionsretten finder, at de underliggende betalinger på udgiftsområderne 1a – konkurrence for vækst og beskæftigelse, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed samt 2 – naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri fortsat er fejlbehæftet, idet den estimerede fejlrate ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen finder det dog positivt, at den anslåede fejlforekomst for 1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse er lavere end i 2016 og 2017 og har bevæget sig mod væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Regeringen lægger vægt på, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Det vurderes i den forbindelse overordnet tilfredsstillende, at den samlede fejlrate fortsat ligger på et forholdsvist lavt niveau, samt inden for intervallet for de foregående to år, om end regeringen gerne havde set de seneste års nedadgående tendens fortsat.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Dette har gennem årene medvirket til at vanskeliggøre en tilfredsstillende implementering af budgettet. Det bemærkes, at kompleksiteten resulterer i fejl både på områder forvaltet direkte af Kommissionen og på de udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem medlemslandene og Kommissionen.

Regeringen mener, at der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af budgettet. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes i arbejdet hen imod en mere retvisende gennemførelse af EU's budget.

Regeringen bemærker, at det er vigtigt, at Kommissionen fokuserer sin indsats på udgiftsområder og medlemslande, hvor der konstateres fejlrate væsentligt højere end 2 pct. Det må i den forbindelse også tilsikres, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen støtter op om et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser, herunder sikre et tilstrækkeligt grundlag med henblik på at understøtte vurderingen af EU-budgettets performance. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for mødet i ECOFIN den 10. oktober 2019.